

HORKÁ, Tereza, *Běžný život v Heřmani a okolí v letech 1939-1942 na základě opisů kronik*.  
Bakalářská práce HÚ FF JÚ, České Budějovice 2010, 189 s. (včetně přílohy).

*Posudek oponenta:*

Zřejmě největším kladem předkládané bakalářské práce Terezy Horké je výběr pramenů – autorka totiž pořídila opis dvou obecních kronik a jedné hasičské pamětní knihy, které se vztahují k obci Heřmaň a jejímu okolí. Způsob další práce s nimi je však více než problematický. Autorka v stručném úvodu sice naznačila svůj cíl – komparatisticky pojatou rekonstrukci každodenního život v Heřmani a okolí v období Protektorátu. Tento záměr však přes úvodní proklamaci předkládaná práce naplnila jen zčásti.

Problematickou není ani tak struktura práce, ale především obsahová náplň jednotlivých kapitol. Ta je zcela v rozporu s původním záměrem spisu. Tereza Horká totiž po velmi stručné úvodní kapitole přešla ke kompilativně pojatým obecným charakteristikám života v Protektorátu Čechy a Morava. Víceméně nekriticky pracovala především s knihou J. B. Uhlíře *Protektorát Čechy a Morava* (soudě dle poznámkového aparátu), s jejíž pomocí obecně nastínila politickou situaci, následně věnovala pozornost (bez zjevné souvislosti se zvoleným mikroregionem) protektorátnímu tisku, odboji, germanizaci, propagandě, školství, kultuře a překvapivě až na posledním místě všednímu dni. Tyto dílčí podkapitoly jsou mnohdy po stránce obsahové nelogické, odstavce postrádají jádro sdělení, nezdá se, že v nich spojeny dva odlišné druhy informací v jeden celek (např. v odstavci o německé propagandě se například zcela nelogicky objevuje citace proslovu Jana Masaryka o druhém odboji), věty jsou často formulovány velmi vágně (např. „*Divadelní scéna se příliš nezměnila protože byla pod dohledem české cenzury*“ s. 34). V rámci této velmi obecně pojaté kompilační kapitoly navíc mnohdy dochází k opakování již sdělených fakt a politických souvislostí. V některých případech se autorka naopak překvapivě snaží do textu vkomponovat sice zajímavé, ale v celkovém vyznění podružné informace, které narušují myšlenkovou kompaktnost.

Velkým zklamáním je i kapitola, jež měla charakterizovat Heřmaň a její okolí. Autorka se totiž omezila na velmi skromný popis historického vývoje obcí Heřmaň, Nová Ves a Komařice, o nějaké vymezení mikroregionu a jeho možná specifika vůbec neusilovala. Po tomto krátkém prostorovém zakotvení práce následuje vlastní opis velmi zajímavých kronik, z nichž by bylo možné vytěžit celou řadu informací a postřehů, charakterizujících danou oblast z hlediska dějin každodennosti. K ničemu takovému však Tereza Horká ve svých

následných Komentářích nedospěla. Komentáře většinou nemají výkladový či zpřesňující charakter, jedná se v podstatě o pouhé přetlumočení kronik samých.

Práce je sice psána bez výraznějších gramatických chyb, dostatečnou péči bohužel autorka nevěnovala výsledné úpravě textu. Poněkud nefunkční je i černobílá mapová příloha, na které jsou údajně dané obce zvýrazněny červenou barvou.

Největší přínos práce tedy shledávám, jak už bylo řečeno v úvodu, ve volbě pramenného materiálu a jeho zpřístupnění možným dalším zájemcům. Z tohoto důvodu tedy práci ještě doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

**d o b ř e.**



PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice 10. června 2010